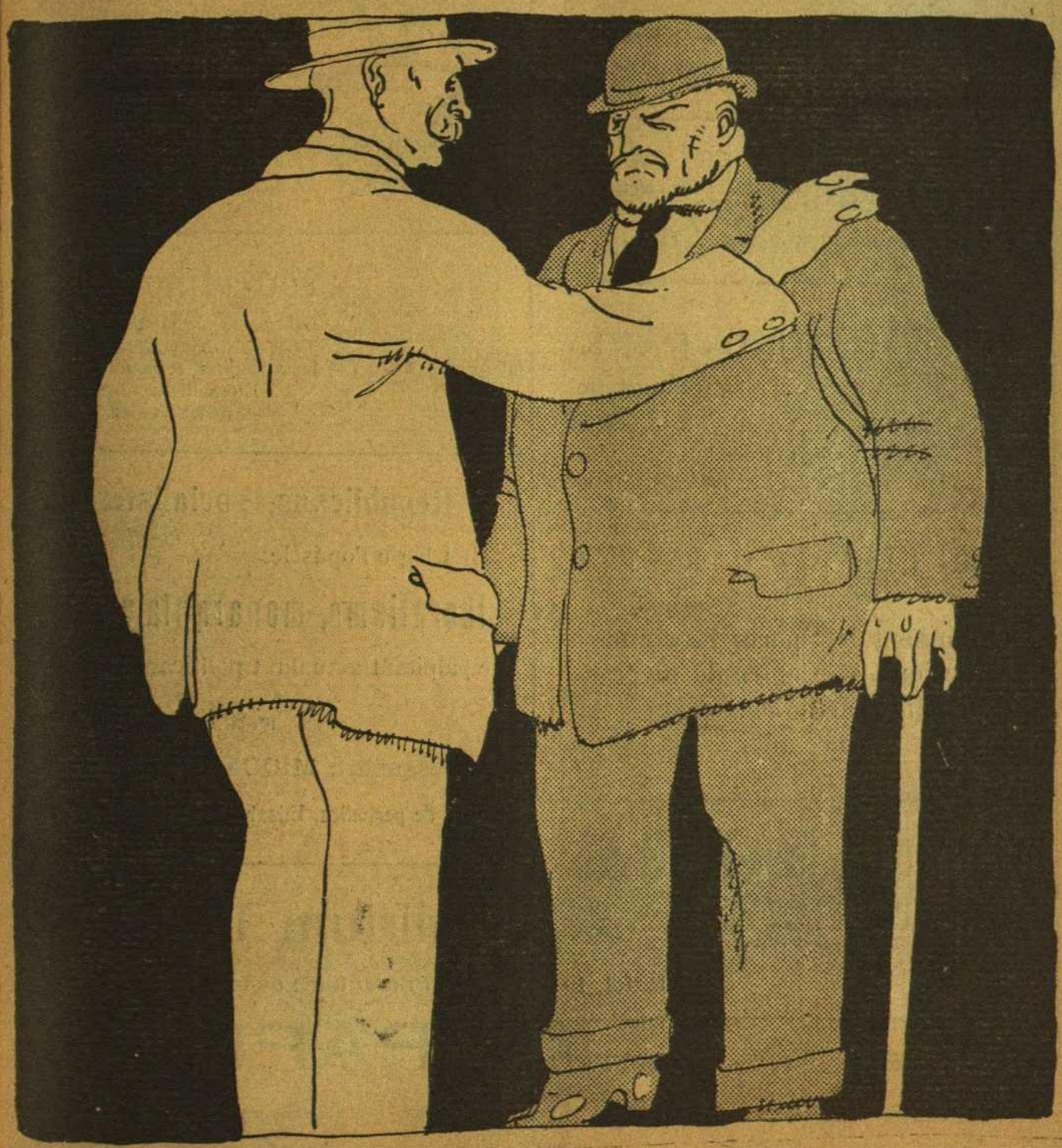
Any VI.—Núm. 249 10 céntims Barcelona, 3 de setembre de 1913

PAPITU

—I doncs, còm li ha provat Sant Sebastiàn?
—Molt bé; miri, d'arribada'm vag tirar a la Concha.

ROYAL CONCERT

Pabelló de Moda : : **El Rei dels Music-Halls**

ROSINA E YVONNE

Entrada lliure **Restaurant a la carta** **Butaques gratis**

ALCAZAR ESPAÑOL

Unió 7.—Gran Café Concert Restaurant a la carta dia i nit

Totes les nits a les 10 y mitja el magnific espectacle

LE TORÉADOR

GRAN EDÉN CONCERT

Asalto 12

Music - Hall Concert-Restaurant Parisién

TURÓ - PARK

Esplèndit lloc d'ATRACCIONS

Obert tarde i nit

Café - Restaurant

SATURNO PARC

Monumentals Sports i originals atraccions. — Centre de diversió espléndida i artística. — Seguretat mecánica

Posada MAYORAL

(Abans Puerto Rico)

Boniques habitacions a preus excessivament mòdics, amb timbres i electricitat

Molta netedat

Sant Rafel, 10

DEMANEU "ANIS PAPITU"

I LICOR "ORO LÍQUIDO"

IMPOTENCIA

Quan hagin fracassat tots els tractaments sense obtindre resultat, acudiu al

Carrer del CARME, 56, Clínica

i des de el primer dia observareu un assombrós èxit

PITS

Desenrotllo, bellesa i enduriment, en dos mesos se consegueixen amb les *Píldoras Circasianas del doctor Fred. Brun, de Berlín.*

Vint anys d'èxit constitueixen sa millor propaganda.—**6 pessetes l'ampolleta.** — Alsina, Passatge del Crèdit, 4; Ferrer, Princesa, 1; Oliver, Hospital, 2; Segalà, Rambla de les Flors 4, y demés Centres d'Especifics. Enviar 6'50 pessetes en sellos a J. Pous Arxer, Marqués Duero, 84, pral., i se rebrà certificat.

Marcelino Albiol

Fabricació de lámpares pel gas i electricitat

Instal·lacions, reparacions

Lloguer i venda a plassos

PONENT, 42

Republicans, socialistes!

Llegiu l'opuscle:

Liberalismo, monarquía y farsa

de palpitant actualitat política.

PREU UN RAL

Representant: MIQUEL GUERRERO

Centre de periòdics, Elisabets, 17. - BARCELONA

¡Delirium Tremens!

Primer tomo de la Biblioteca

PAPITU

Se ven al preu de 2 rals

Any VI.—Num. 249

Barcelona, 3 setembre de 1913

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Pelayo, 38
Hores, de 10 a 1
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Espanya, trimestre. . . . . Ptes. 2
Estranger, » . . . . . » 3
Pago anticipat
Dels treballs publicats en son responsables els seus autors.—No's retornen els originals.

PATUFET

FULLES D'ESTATUA

L'AIMÍA DEL REI, DE BALZAC

(Dels contes drolàtics)

(*Il·lustracions inspirades en dibuixos den Dorè*)

(Continuació)

Amb la il·lusió en el cor i amb el desig en el lloc on més se manifesten els desitjos, l'advocat arribà a l'hora del casament, i sortí al costat de la seva promesa, seguit d'un gran corteig de musics i convidats, acompanyat de gran repicament de campanes. Després se celebrà un convit capaç de fer diarrees, i a l'arrivar al vespre, acabades les dances, entrá el nuvi a la cambra on devía trobar-hi a la desposada; mes aquèsta, ferma com el dia abans, no havía volgut posar-se en el llit i s'estava asseguda en un cadiral aprop de la llar, escalfant la seva ira i el séu renec. El bon

marit, atònit, anà posar-se de genolls al davant d'ella, convidant-la a la hermosa batalla de les primeres armes; però ella no responía un mot; i quan ell intentà aixecar-li les faldilles a fi de veure quelcom, anc que fos sols un xic de lo que tan car li havía costat, la desposada li donà un cop de puny amb tota la seva força i continuà tan callada com abans. Aquest jòc agradà a l'advocat; ho trobà tan ple de gracia, que li obrí més la gana que tenía; aixís és que seguí propassant-se cada vegada més, rebent un seguit de cops de puny cada vegada més forts. Ell prou parlava, prou clamava, prou implorava; ella, seria que seria! Però el cas es que, are descordant un botó, are estirant una veta, arribà un moment en que la desposada estigué a punt de perdre la roba. Aleshores la noia se posà dreta, desafianta, mostrant al pobre marit el punyal del rei:

—Què voleu de mi?

—Ho vull tot!—feu el pobre home.

—Ah! Jo fóra una gran bagaça si m'entregués contra la meva voluntat. Si us heu cregut que trobaríeu desarmada la meva virginitat, us heu equivocat de mig a mig. Aquest és el punyal del rei; us el clavaré si proveu d'apropar-vos altra vegada.

Després de dir aquestes paraules, ella agafà un troç de carbó i traçà un cercle a terra, al voltant d'ella, dient:

—Aquests son els límits dels dominis del rei. No hi entreu, perque foreu mort.

L'advocat, que no pensava pas fer l'amor al punyal, restà una estona quiet i meditabond, però és el cas que meditant, meditant, veia entre les robes un exemplar tan bonic de cuixa arrodonida, blanca i fresca, que seguint amb el pensament i amb els ulls el camí de la felicitat, trobà que la mort fóra dolça cosa amb tal de tastar una engruna d'aquell tresor. Aleshores entrà resolt en els dominis del rei, exclamant: «Tant me fa morir!» I s'hi llançà tan rabent, que la noia caigué amb molt mala posició; però no per això perdé els sentits, sinó que's defensà amb tal fermesa, que l'advocat no pogué arribar més enllà de l'avant cambra de la felicitat, rebent un seguit de nous cops de puny i una esgarrinxada de punyal, que per poc li costa cara la seva intromissió en els dominis del rei. Totes aquestes coses l'havíen embriagat; estava encès, ple d'eròtiques furies, dret, enravenat. I cridà:

—Jo no sabría viure sense fer meu aquest còs i aquestes meravelles d'amor! Mata'm! Mata'm!

(*Seguirá*)

* * *

Anunci-geroglífic

Una casa del carrer de Caamaño de la mai prou nomenada ciutat de Figueras, ostenta clavat en la paret un ròtul que en lletres grosses diu aixís:

TARTANA PARA ROSAS
SALE MAÑANA

Barcelona la *Calenta* se rabeja enjogaçada en l'aigua fresca de les seves platges, de bon matí, fins a l'hora pesanta de les onze, i cap el tard caient el dia, amb aquella magnífica vacilació que fa solemnes totes les caigudes.

Barcelona la *Calenta*, poblada de democracia, es refresca els sentits i les vergonyes de bon matí i al cap vespre. Entre hores se les embruta suant o no suant, però sempre amb la deria de tornar-se a rentar.

Es una gloria i un *recreio* de la vista aquests tramvíes tant plens que saccegen sense voler tota la vianda de dins i la de les plataformes. Es un plaer pel cronista que ho sigui, pendre una *golondreta* després d'haver deixat el tramvía.

Se sua, això no's pot negar, però amb el suar hi van tantes altres ventatges, que les gotes de suor van per les altres, seguint la llei de les compensacions eternes.

***

Qui vulgui suar disfrutant i viceversa, que seguei-xi el nostre consell. Que vagi als banys en les hores clàssiques i després d'haver-los seguit tots de cua d'ull o de *frente* que torni i ens dirà si ha disfrutat o no. Estem segurs que'ns dirà que ha disfrutat i que l'endemà hi torna.

Perque, anem a pams: a qui de vostès no li agrada estar estampit i saccejat un bon quart d'hora? Qui és el boll de mans que no sab posar-les dolçament al damunt d'uns flancs que tremolen a cada sotrac del tramvía? Quin és el nas de vostès que no s'esponja, s'estira i s'arronsa, quan li arriben aquells perfums de carn calenta, que fan pecar de pensament, paraula i obra? Quin és el membre d'aquesta societat que a l'istiu no s'escalfa? I amb l'esperança de pendre un bany, quina és la *parroquiana* que no s'humiteja?

***

Les nostres dònes tenen a les sangs la coquetería de l'istiu i treuen un partit extraordinari de la temperatura.

El percalet fi, els trasparenta la pell; la sedeta crua els hi traspúa de suor, el matiné és usat per totes les *famones* com a trajo de carrer i el salt del llit se'l posen quan surten al balcó.

A l'istiu tota cuca viu. Viu i pica, diem nosaltres. «Quan pica senyal de musica», responen elles; i tenen raó, com sempre que parlen.

***

Aquesta setmana hem volgut passarla als banys de dies i als Parks de nits.

Hem suat a tot arreu, pro'ns hem divertit més de dies.

***

Entre'ls mil i un acudits que hem sentit a les improvisades *ondines* i *daufins* recordem-ne un d'una senyora rossa, guapa, fresca, regalimant aigua de mar, que al tocar aquell cós se li tornava llet d'ovella.

Descansava en la platja, vigilant a una nena que jugava amb les ones vora d'ella.

Jugant jugant, la nena s'ajupía com si volgués agafar les onades, que com tothom sab, anaven i venían. Vegent-ho, la mamà li digué:

—Què fas, nena?

I la nena respongué, amb un somriure:

—Mira, cullo onades!!

—Si'm dóna el séu cor, jo li daré el meu.
—Está bé; toquem i toquem.

La meravella de la patata

(*De Tarragona*)

Som a Tarragona. Una raspa o ex raspa (que això les cròniques místiques encare no ho han posat prou en nét) d'una casa de devotíssims senyors, se trobava fa pocs dies amb

una patata a la mà, i al voler enfonzar-li el ganivet per a fer-ne talls, va succeir que l'eina no passava per tocar en un còs dur; obre la criada el tall de la patata, mira a dintre i... Oh, poder de la divina gracia! Tal cosa hi degué veure que's posà a cridar amb veu d'engunia celestial: «Miracle!... Miracle!... Miracle!...»

Al sentir tals veus, el senyor i la senyora, la senyoreta i el senyoret, algun veí i els gats i el goç de la casa, tots acudiren en tropell cap a la minyona.

—Què és això? Què ha succeit?—preguntaren tots a una.

—Ai, jo no sé lo que per mi passa — contestà la raspa fent esses.—Mirin això.

I va ensenyar-los la patata.

—I are! I are!—exclamaren tots davant d'aquella cosa extraordinaria.

—Mireu, fins ne raja sang—exclamà un dels presents.

—Sí, sí, això és un miracle—contestaren tots, i alguns, commoguts, acostaren sos llavis a la patata de la raspa i li feren un petó. Aquí acaba la primera part de la meravella.

***

Què era lo que hi havía dins d'aquella patata, que tant havía encès els ardors dels que se la miraven?

Preparin-se nostres llegidors a sentir la noticia... Hi havía un cor amb algunes gotetes de sang i tot; i que això és innegable ho prova que tots els llunàtics de Tarragona varen anar a visitar la patata i tots han certificat a qui ho vulgué saber que hi havía el tal cor a dintre, ni més ni menys que'l rovell dintre de l'ou. Una senyora, estant-se contemplant entre numerosa concurrencia la prenda meravellosa, va dir:

—Donem-ne part a l'arquebisbe.

—Sí, sí—contestaren totes les demés,—donem-n'hi part.

I la noticia arribà pels conductes naturals a coneixement del digne representant de la fe.

I ja som al final de la segona part de la patata extraordinaria.

***

Tot Tarragona fanàtic diu que's tracta d'un miracle del cel, lo qual ha donat un goig a la minyona, com ja's deixa suposar. Però el cas és que ni l'arquebisbe ni ningú del clero tarragoní ha confirmat oficialment l'existencia d'aital miracle.

Tampoc se sab si s'ha nomenat cap comissió *cientifica* com la de Barcelona quan el miracle de Sant Agustí, per exemple, per a examinar lo que podía tenir aquella patata.

Però lo que sí se sab del cert, és que'l miracle corre *sotto voce* entre'ls catòlics tarragonins.

La raspa, la senyora i la senyoreta tenen d'estar-se casi tot el dia amb les mans a la patata, o amb la patata a les mans que pel cas és igual, per a satisfer els desitjos de tots els devots que acudeixen a tocar la prova del miracle.

De l'hospital de Reus

CONTEN que a l'hospital de Reus hi havía un capellà molt de bé, que no podía sofrir que cap d ls moribonds se n'anessin a l'altre món sense els auxilis necessaris.

Una vegada se va trobar amb un que estava tan adelantat que amb prou feina hi havía manera de fer-li entendre lo que més li convenía.

El malalt era més de l'altre món que d'aquest, i el pare capellà li deia:

—Prepareu-vos pel viatge; mireu que aneu a empendre un camí molt perillós. Penseu que la caminada és llarga. Abans d'un viatge aixís, convé pensar-s'hi. Reflexioneu: prepareu-vos. Se tracta del viatge més gran que's pot fer. D'un viatge, enteneu? D'un viatge, ho sentiu?

I mentres li deia aquestes paraules, amb el salpasser li va espurnejar la cara.

—M'heu entès? Ja sabeu que's tracta d'un camí molt llarg... Ja ho haveu entès? Mireu que'l viatge és important.

El malalt, enterbolit per les angoixes de la mort, al sentir els esquitxos va respondre:

—Si plou, no'm mòc.

—Miri si som nets a casa, que'l meu marit diu que's pot passar la llengua per tot arreu.

INFORMACIO SENSACIONAL

EL PAPITU SE'NS CASA!!

(Continuació)

Com era d'esperar, immediatament després d'enterar se les nostres Societats Econòmiques, científiques i socials de l'informació oberta per iniciativa del senyor Serraclara en la cèlebre sessió de l'Ajuntament de quina donàrem compte en nostre número passat, ens feren el regal dels séus lluminosos informes donant compte de llurs trascendentals punts de vista sobre l'escatainant matrimoni del nostre amo i Patró PAPITU, representant genuí satíric i setmanal de Barcelona.

—Mamà, faci venir el jardiner perque m'empelti la figuera de plàtano.

El «Foment dels Treballs Nacionals», com are s'anomena, amb hostatge a la Plaça de Santa Agna, habitant tota la casa, a imitació de moltes altres entitats i amb les botigues llogades a bon preu, que té per President i cap visible el mai prou ponderat barceloní, distingit economista i elegant prohom de l'Esquerra Catalana Don Eduard Calvet i Escultó, ha sigut la primera entitat econòmica que'ns ha enviat el séu informe sotscrit per tota la Junta Directiva, avalat per Don Guillem Tell i Graell, ínclit protector de *Gregoria*, definidor del ministre d'Hisenda indeterminat, inspirador dels Economistes Estudiants i penedit dels que poden tornar a Roma.

Diu aixís l'informe, que escrit en castellà social-econòmic traduim al barceloní de tot gasto en prova de distinció i mèrit:

«1.er Considerant aquesta Junta Directiva que per tot arreu es couen faves i a casa de cada hu de nosaltres també se'n couen a calderades.

Considerant que'ls membres d'aquesta Directiva, quan eren joves s'han alçat sempre al davant de faldilles.

Considerant que a Barcelona el matrimoni decau i la còpula aumenta.

Considerant que la masturbació és un gust i l'inversió és un *contento*, encare que ambdues coses condueixin directament a la despoblació de Barcelona i pobles agregats que les practiquin.

Considerant que l'exemple és un vefcul i que un vefcul no s'ha de despreciar mai per vef que sigui i per gros que representi.

Considerant que el PAPITU ha sigut i ve essent des de uns quants anys an aquesta part el periòdic representatiu de l'amor per l'amor, sen·e conseqüencies que ajudin a l'aument de la població, a l'equilibri de la salut i a la constitució de la familia,

Creu aquesta Directiva que deu informar, i informa:

1.er Que el PAPITU's casi, sigui amb qui sigui, del modo i manera que vulgui, avui fos i demà festa, pel civil o per l'iglesia, per davant o per darrera, sempre que sigui amb dòna provada de feconditat, car el PAPITU ja n'està provat com consta an aquesta Directiva i a moltes de les seves llegidores.

2.on Que es casi el PAPITU com més aviat millor, perque del séu casori en prenguin exemple els mils i mils Papitus de carn i òssos que fa anys i panys que tenen relacions amb manta bona noia de sa casa i dissipen amb pecaminoses contorsions i dissimulats sospirs les forces virils de que van dotats per Mare Naturalesa, escampant-los xorcament en foscos Cinemes o en amagats ginecous del carrer d'Aribau, Muntaner i altres carrers que tots duen el nom d'alguna personalitat catalana agena completament a presidir carrers ont hi ha *queredes*.

3.er i últim. Creient-ho aixís de bona fe, aquesta Directiva del «Foment dels Treballs Nacionals», que a més de Directiva són honrats pares de familia amb fills i filles en l'edat perillosa; amb tal de que PAPITU es casi i deixi d'ésser un perill per casa, funden des d'are, i tenen l'honor d'oferir al PAPITU quan sigui casat, una borsa de viatge de Nuvis dotada amb 5.000 pessetes.

Esperant que serà ben interpretat el nostre informe i acceptat el nostre oferiment en bé de Barcelona

en general i de l'humanitat en particular, aprofitem l'ocasió per a saludar al PAPITU i dar-li l'enhorabona.

Barcelona, 31 d'agost de 1913.

Firmat:
EDUARD VII CALVET I ESCULTÓ
President

Firmat:
GUILLEM TELL GRAELL
Secretari.»

(*Continuarà*)

Sistemes

Viatjant se'n senten de bones.

L'altre dia en un vagó dues senyoretes sostenien la següent conversa:

—Jo, quan vaig a visitar als meus parents, els hi escric abans per a evitar la sorpresa; quan la cosa ve sobtada, sab, lo mateix fa mal una alegría que una tristesa.

—Doncs jo no; més m'estimo donar-los-hi un *susto;* així és que no'ls hi escric mai: el dia que'm decideixo m'hi presento, i aquí'm teniu. Veu, l'any passat, per la festa major, els meus parents d'Ocata varen pensar-s'ho que baixaría, i el meu oncle i el meu cosí anaven diariament a l'estació: voldrà creure que'ls hi vaig fer venir quatre vegades?...

La mellor amiga

LA senyora Mercè i el senyor Antón, matrimoni entrat ja en anys, decidiren liquidar. El negoci de ganyes i sardines, el qual ja feia anys que explotaven amb profit, puig mentres la senyora Mercè i sa filla Elisa, fruit únic de dit matrimoni, obtenían bons negocis amb les sardines darrera d'un taulell a la Boquería, el senyor Antón no en feia menys amb les ganyes al engròs en un piset del carrer den Roca.

Així doncs, com que ja podían viure desavagadament dels estalvis i al propi temps era qüestió de trobar parella per l'Elisa, liquidaren el negoci.

Donaren balls i reunions, que foren concurreguts, trobant-s'hi mascles com cal i femelles encisadores.

La casualitat feia que cada vegada que semblava que un dels mascles anava a mossegar l'ham, al cap d'uns quants dies desapareixían de la reunió el susdit fulano i una de les encisadores femelles.

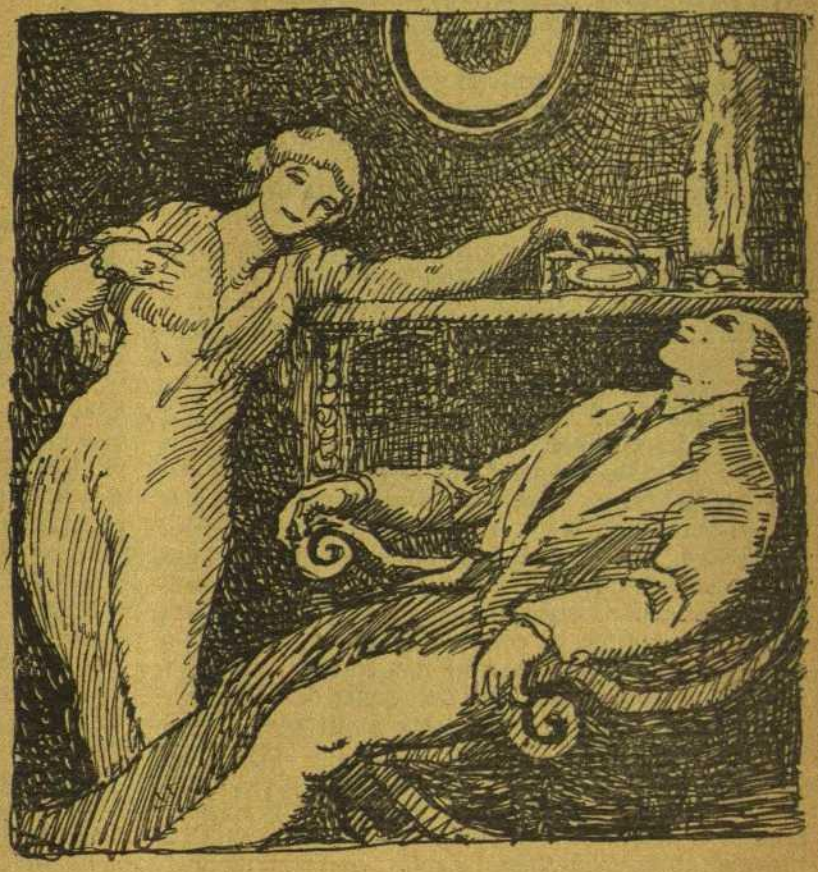
Això notat per la mamà de la Elisa, donà lloc a que diferentes vegades li digués:—No't fiis de les amigues, que't traeixen; ja veus, tu aixeques la llebre i un altre se la menja. No'm cansaré de dir-t'ho: per arribar a obtenir marit, *la mellor amiga sóc jo.*

Procurà la noia ser més discreta, i prompte tingué relacions amb un dels joves més guapos que assistían a les reunions.

N'estava enamoradíssima; mes, ai! de la *noche a la mañana* succeí lo de sempre: desapareix el jove i l'Elisa rebé una carteta donant-li l'«estiguin bons».

El desconsol de l'Elisa era immens; nit i dia no feia més que plorar.

La senyora Mercè se cregué obligada a intervenir per a fer-li present que ja estava avisada de no ser tan confiada amb les amigues: remarcant-li allò de *per arribar a obtenir marit, la mellor amiga la mama.*

—Fa una hora que estic esperant un noi.
—Devegades s'han d'esperar nou mesos.

Cerdana

Entre mig de la riallera Cerdanya, en el conegut poble de Puigcerdà, també en passen de bones, encare que tinguin la frontera al cap-de-vall de la França i la França la tenen al cap-damunt de l'Espanya.

En un carrer de dita capdevallada espanyola, hi ha un ròtul que diu:

«Queda prohibido por la autoridad
el echar basuras en esta bajada...
bajo la multa de una peseta.»

No tothom guanya ni paga tantes pessetes amb una baixada, com haurà guanyat la benemèrita autoritat de Puigcerdà, i més essent «con basura».

CARNET DE LA SETMANA

(*Imprescindible per a tot veritable llegidor de* PAPITU)

Diumenge, 24.—*Sant Gerunci.*—Complicacions extraordinaries amb motiu de la calor, que per molt que s'en protesti mai acaba de passar. Ens rostim com si féssim la competencia al popular martre Sant Llorens. Recordarem sempre les paraules que's llegien fa trenta anys, en el piadós setmanari «*El arsenal de la religión*», a propòsit de la calor que regnava en ple any 74. Deien així: «Respecto a la extracción de ánimas, sólo podemos decir que durante el verano tiene la Iglesia dispuesto que no salga ni una. Bien mirado, en este tiempo de los calores todo es purgatorio; realmente, para pescar una sofocación en este valle de lágrimas a cuarenta sobre cero, bien están donde están.»

Dilluns, 25.—*Sant Lluis Figuerola*, rei de Fra ça i periodista. Dècimes, feina per l'*Asunción*, concert i missa cantada.—Després diràn que no som un poble que rendeix homenatge als grans homes. En un carrer de Gracia, trobareu un lletrero que diu: *Lavaderos Mozart*. A aquest pas, ja estem veient que dintre de pocs dies se llegirà: *Tupinamba Schopenhauer*, *Chocolatería Menéndez Pelayo*; *Merendero Goncourt*, *bay callos*... A nosaltres desde aquell memorable banquet en que'ls vegetarians varen anunciar en el *menú*: *arroz Pitágoras*, *habas Tito Livio*, *berenjenas Mesalina* y *huevos a lo Nerón*, ja no'ns sorprèn res.

Dimars, 26.—*Sant Menas*, bisbe.—Ximpleria que galantment dediquem als ateneístes: Quina és la banda on la gent se diverteix més?... Doncs en l'*Ateneu Barcelonés*, porque, en cuanto uno quiere, *ba-i-lee!!*—En *Galián*, s'ens presenta amb una corbata vermella; admiració general de totes les nenes de *El Siglo*.—Bronca'en el carrer de Ramelleres, a quarts de tres de la matinada, entre la *Filo*, la *Carme* i un senyor que no's deixa convence.

Dimecres, 27.—*Sant Carpofori*, advocat de les escafandres.—La gran companyía d'òpera que fins are actuava en l'*American Soda*, ha sigut contractada ventatjosament, per el *Regio de Masqueja*, el *Politeama de Llofriu* i per la *Scala*... de casa.—Savíem que'en *Famadas*, l'*Elías* i en *Mulleras* eran tenors acreditats, però lo que mai hauríem dit, és que presumissin d'un modo tant descarat en la platja dels *Orientals*, ensenyant a les castes donzelles tots els poderosos aguts amb que els ha dotat la nostra senyora mare naturalesa.

Dijous, 28.—*Sant Hipasi.* (Per nosaltres que ho *Hipasi-o-bé*.)—El *Titil*, prova en el moll les seves facultats canarils.—Arriba a Barcelona la mai prou alabada i desitjada *Mme. Darccée*. A tant noble dama i extraordinaria artista PAPITU, en nom dels séus incalculables llegidors li endreça el millor dels séus saluts. —Xisto que dediquem an el conseqüent federal *don Juli Marial:* Quin és el polític que ha tingut més partidaris entre les aus?.. Doncs, en Pi Margall, perque encare tots els aucells criden: Pi!... Pi!... Pi! .. Pi!...— I un altre, que li endrecem a *don Joan Moles*, diputat: Per què an en Canalejas no l'amoinaven amb reclamacions els governadors de provincies, ni aleshores hi havía tants cambis de personal?... *Porque Canalejas los tenía bien puestos.*

Divendres, 29.—*Sant Pamaqui.*—Pluja i pegadella pels carrers —Solució de la vaga fabril. Are son els fabricants qui's volen declarar en vaga. Cada dia s'en senten de noves.—Remors de que'l *pollo Buxena*, el dels suros, se casa amb la senyora d'un amic nostre.

Dissable, 30.—*Sant Bonviatge.*—Anyorem el començament de septembre, que suposem serà més divertit que'l d'agost, en el que solament hem suat de valent. *Apa, buenas!*

Des de Perpinyà

O, papitaire convençut, tant, que si el PAPITU tingués la mala pensada de presentar-se per a diputat li donaría el vot però que no li fiaría ni cinc minuts la dóna, avui la tinc grossa, però molt grossa la satisfacció de poguer notificar a les caies llegidores i als trempats llegidors d'aquest setmanari que aquí a Perpinyà el PAPITU s'extén que és un gust. Al «Tam Tam» les *cocottes* de dies i de nits el llegeixen amb acompanyament de piano, pandero i castanyoles, i si convé fins amb bombo. A la «Unión Ibérica» és el plat favorit de la jovenalla, que'l demanen com els pagesos la pluja (en temps de secada), i a «La Paloma», al presentar el PAPITU de la solfa a la pianista me va tocar tant bé la peça a primera vista que semblava que ho hagués fet tota la vida.

Ja veuen doncs, si tinc motius per a dir que la tinc grossa i ben grossa la satisfacció al poguer-los-hi donar tan falaguera nova.

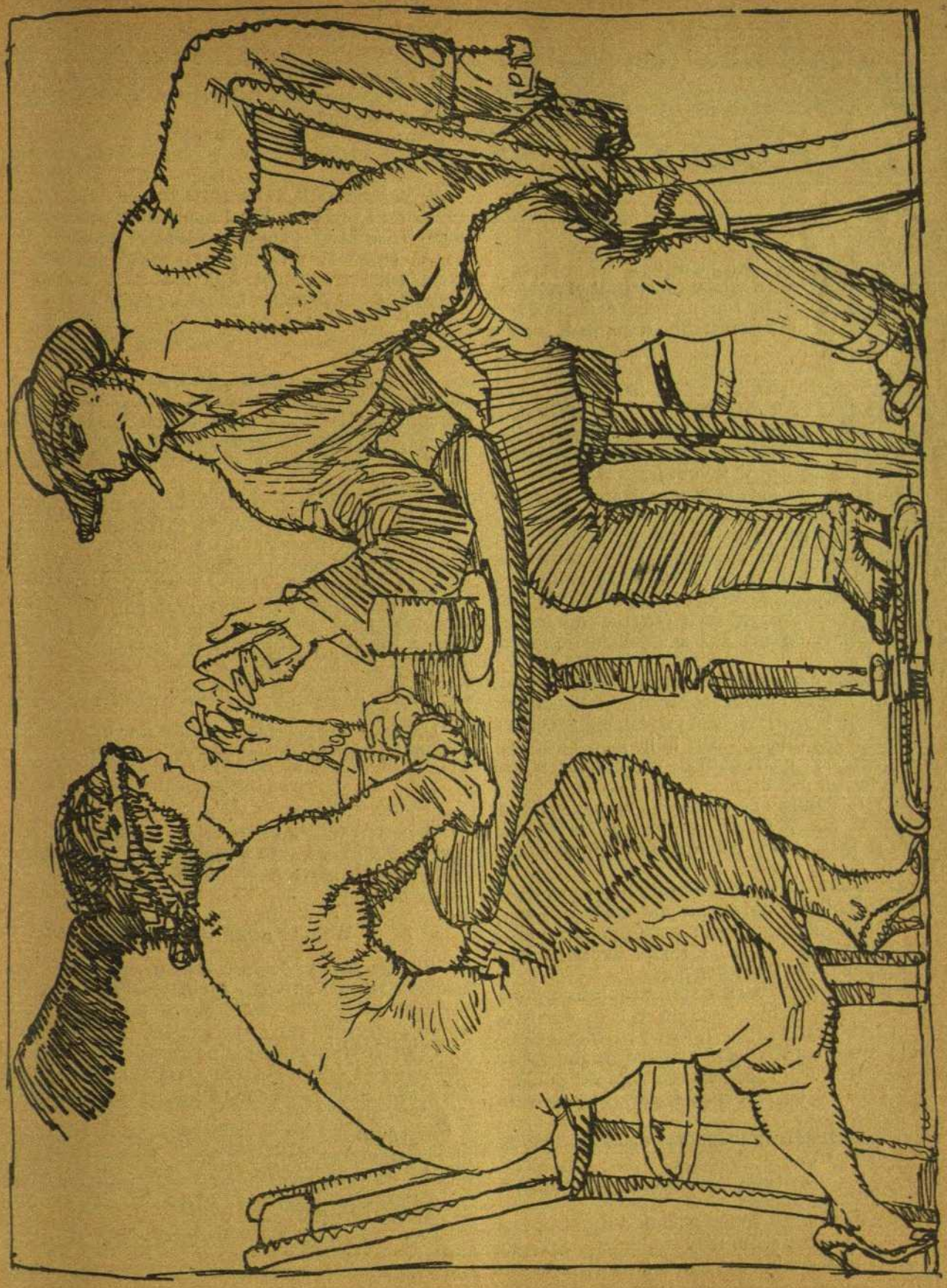
I suposo que tots vosaltres, trempats llegidors i caies llegidores, els uns la tindreu igual que jo i els altres la rebreu amb la mateixa satisfacció que jo us la dono.

♣ ♣ ♣

Els ulls de poll

INC un amic que sòl patir molt dels ulls de poll que té al dit petit de cada peu. Per a curar d'aquesta *peste* ho ha provat tot i fins avui lo que li ha donat més bons resultats és posar-s'hi un tall de tomàtec ben apretat i lligat amb un drap qualsevol. Una nit que vàrem retirar quant la demés gent ja havía fet lo que nosaltres ens disposàvem fer, com el séu germà anés a casa un xic primer que ell, al pendre aquest comiat de nosaltres va dir-li referint-se sens dubte al remei pels ulls de poll:—Si trobes la criada llevada, diga-li que prepari el tomàtec, que jo ja pujo desseguida.

—Al noi, còm ho sabs que també tinc petaca?
—Perque jo t'hi he ficat un cigarro de l'Havana.

Pau, pau, etz.

Els nostres foot-ballistes han fet les paus. El diumenge varen donar-se les mans i alguna cossa en el camp del «Barcelona» en amistosa barreja. Proposem per lema an en Masferrer com a president de la Federació de l'Est, el dels somatents: «Pau, pau, sempre pau!...» No fa peça?

Doncs sí, el partit de la pau va resultar d'upa. Hi havía molta gent i no's va cridar «burro» al jutge. Contin si va anar bé la cosa. Nosaltres, la veritat, si no ho haguéssim vist no ho creuríem. En Xanxes (Nis) va encarregar-se del pito. Va començar molt elegant i va acabar a la *négligé*. Vaja un jersei per a lluir les formes! En fi, que va quedar com un home... que quedi bé. I això que no va matar-s'hi.

Del partit podríem parlar-ne molt ratet, mes corre molta mandra. Hi vàrem veure lo millor de cada casa.

Al palco de la premsa hi havía sis plumíferos i 38 senyors particulars. A última hora varen venir els del «Stadium» que tornaven de la Garriga amb en Nogareda que anava de curt. Era una monada. Semblava l'Alberici...

Uns jugadors anaven de samarreta blanca, i altres, els contraris, blaus com els escolans de la Bonanova. En Reñé, que s'engreixa, anava vermell. Semblava que estés de mala... lluna. I com hi ha món que devía estar-ho, doncs no's podía obrir de cames que no l'hi fiquessin. Res, un mal dia.

En Ramiro Ramírez de Cartagena va inventar un *shoot* especial que passa sis metres més amunt dels pals. No's fa *goal*, però el públic fa ah!... Es cosa molt vistosa.

Els davanters blaus van dar nos un pet de *pases* que ni el *Gallo* ni en Foronda, que amb això dels *passes* són els amos. L'Allack va fer sis *driblings* per ell sol i encare va perdre la pilota... L'Hodge va rondinar no mes trenta nou cops. Tenía bon dia.

En Greenvell, l'amo del jòc seri, va rebre un tanto al... no sé còm dir-los-hi... a l'últim gra del rosari de l'esquerra tirant cap avall. L'Hodge i en Torres Ullastres, que s'estava amb la maleta a punt de guillar cap a Madrid, varen fer-li massatge a la vista del públic... Les senyoretes varen tapar-se la cara amb les varilles del vano.

—Què té, mamà?—va preguntar una noia que no s'en havía enterat...

—Res! que li han tocat l'off-side...—respongué la mamà per a sortir del pas...

En Massana va picar com si anés de veres. L'Armet va fer-ho com els grans. En Casellas, de primera. En Passàni, bé. ¡Passa-niño! li deia el gran Ramiro. En Reguera *re baguera* fet de més colocant-s'hi millor. L'Alemany estava esverat. Un amic séu ens va dir que ho semblava no més. En Gibert fet un porter de casa rica. En fi, un bon partit.

Ah! En Ratzisky va despedir-se del públic i va marxar cap a Madrid. Varen desmaiar-se sis senyoretes. Quina desgracia! Planyem a les madrilenyes.

I prou de la «paz...» Esperem el sopar del dissabte, per a dir-ne alguna cosa.

D'aquí i d'allí

A Sant Sebastià varen corre les senyoretes. Diu que tenen estil i formes. Vaja! que qualsevol s'ofega. Les noies del «Femina» son uns trunfos. L'enhorabona.

Al «sanyó» Miró i companys, els varen treure de la platja amb mals modos. Amb això no hi passem. I per demostrar que estem enfadats... prou d'això.

***

A la Garriga, en Cabot, en Boix, en Noga i demés nois de cal «Stadium» varen fer un dinar de tres peles per a obsequiar al «tupinàmbic» Martí i al gran Magdalena, els nostres campions cicleros més de moda.

Va ser un veritable dinar ciclista. No cal dir que varen anar enlaire les olives i els panets. No hi va haver brindis, amb la consegüent desesperació den Jomes i den Cusidó, que s'havíen après la cosa de memoria.

Al final va haver-hi curses. Tot el poble va badar-hi. Les úniques que no varen volguer badar varen ser les noies de la colonia. I n'hi havía cada una!

Va guanyar en Puigdomènec, seguit del Joanet de câla Adela, el noi de câla Cuca i varis «distinguidos» més. Els de can Pathé varen fer-los quedar en cinta. En Fuentes, que porta unes cames més primes que un filferro, va pregar que les hi retoquessin. No costa res fer un favor.

Un jove de la colonia va despedir-nos amb un «¡adiós, spórtmenes!» que ens va enternir.

***

El redactor d'aquesta rica secció de sports, que istiueja a estones en els grans balnearis de Calella, ha rebut d'un amic séu pugilista platònic, aquesta pugilística lletra:

WELTER «PAPITU».—CALELLA.

Ring en mon poder ta carta que és lacónica, *papit* sembla que estàs enfadat. *Mantell* vegades *time* trobaràs amb això. Jo *beoviде* que m'esperaves, però no *uppercut* venir de cap manera. ¡K. O. me.!

El barco «*Willie*», *Lewis* no mes en fotografía i aixís *lavista* no és tan notable. ¡*Jack Dillon* que és pegal *Johnson* culpable involuntari pro *swing* la seguretat de que'm dispensaràs.

¿*Nock-out* la festa major el 29? Doncs *jap* pots tenir la seguretat de que *swing*. *Joe* pensat que aixís *puching ball* al envelat *o. keefe* altres coses divertides.

A Barcelona *langford* calor que'ls *wells* no'n recorden *palzer* de pitjor.

Estigueu *gongs*. Me'n *match* a pendre'l bany.

CISQUET.

P. D.—Si no *punch* venir *klaus* avisaré.

***

Joguines

Quins son els *foot-ballistes* més distingits?
Els de San Sebastián, perque tots tenen el *don*.
Son *don-ostiarras!*

En la tauleta d'anuncis colocada en els camps de *tennis* del «Salut Sport Club» s'hi llegeix lo següent:

«*Partidos individuales con ventajas para parejas de caballeros.*»

—Quina és la dòna vella més intrèpida?
—L'*avia-dora!*

TEATRES y CONCERTS

TIVOLI.—Amb la divertida sarsuela *La Gioconda*, en *Mulleras*, además de lluir bones pantorrilles, hi va fer filigranes de veu i va obtindre un èxit franc i calurós. Indubtablement, és una de les obres en que'l nostre aplaudit compatriota i encaixa millor. Enhorabona.—El *debut* den *Paoli*, ens va fer el mateix efecte de que toregés el *Gallo* en dia de bronca. *Gallos*, no'n varen faltar, gracies a Deu, però cal dir que'l senyor *Paoli* és dels que'n gasten una de freda i una de calenta. Això és, que'l xiulen en mitja obra i canta esplèndidament l'altra meitat. Mai hem sentit un segón acte tant dolent com el den *Paoli*, però tampoc un quart acte tant emocionant com el que va cantar el dissabte per la nit.—I are fins a la *Darclée*, de la qui parlarem en la vinenta setmana.

BOSQUE.—Després del benefici de la *Cassani*, que fou un èxit i el de l'*Aguilar* que també va anar d'allò més bé, l'empresa ens prepara *I Puritani*, que quan sonin la *trompa intrépila*, que diu un crític barceloní, en parlarem.

Dèu centaus i una patata

QUE'ls Estats Units se n'emporten «la palma» amb això de les casetes de cinquanta i tants pisos i ponts que sempre penjen, és cosa que no cal dirho ni discutir-ho. Lo que sí deuen ignorar encare nostres carissims llegidors és que també ens passin la mà per la cara quan se proposen organitzar «matinées».

A Catalunya, totes les senyores i damisel·les de bon to i millors sentiments saben còm preparar i fer aquestes coses; però a bon segur que'l practicisme català no les ha portat encare a l'extrem de les americanes, descubrint els secrets d'una «matinée» i la manya per a augmentar el producte de les entrades.

No essent-nos possible resistir les pessigolles que'ns feia un programa de «matinée» que d'aquells terres ha vingut a parar a les nostres incansables mans, anem a oferir-lo a nostres llegidores i llegidors segurs de que'ns ho agrairàn tota la vida. *Resa* així: «L'admisió costarà deu centaus i una patata. La noia que porti la patata més grossa obtindrà'l regalo d'un anell. Les patates seràn pels pobres del poble.»

Ja'ns sembla veurer a la guanyadora de tant original premi exhibint l'anell als seus amics i amigues i dihent-los-hi:—Aquest anell me'l varen regalar perque de totes les noies de la «matinée» jo era la que tenía la patata més grossa. Com tampoc es cap disbarat suposar els salts d'alegría que donarien el pobrets, menjant-se les patates més grosses i fresques de tot el poble, sapiguent que'ls pobres viuen condemnats a menjar-les sempre esquifides i pansides.

Visca l'altruisme!!

♣ ♣ ♣

Un cas estrany

AQUEST fet passava en una casa que eren molt devots, el dia que celebraven el sant del cap de familia.

Degut a la bona festa que feien, hi eren convidats quasi bé tota la familia a dinar.

La conversa que sostenien versava sobre'l mal de caixal. L'un deia si se l'havía curat posant-se un gra d'all al dit gros; l'altre, si era bo posar-se un pegat d'incens mascle al llombrigo, i així anaven dient cada un la seva.

—Doncs jo—diu una nevodeta que fins allavores havía estat callada—porto una fava mascle penjada al coll, i d'ençà que la porto que no n'he tingut més.

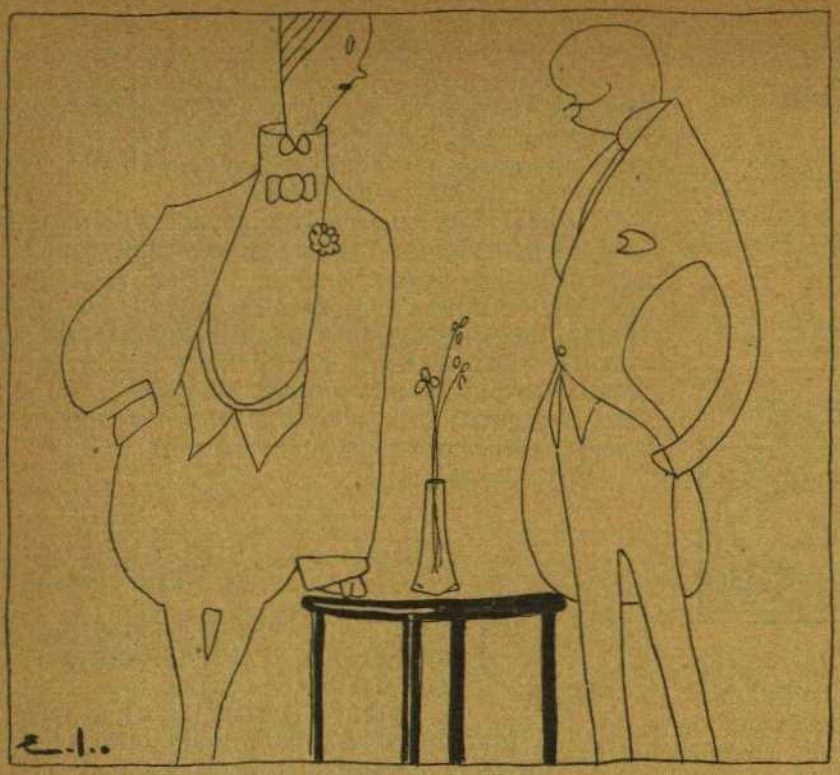
—Hi crec amb això—contesta un séu cosinet,—però tu no creuràs que en porto una de penjada ja fa molts anys i sempre el caixal me dona torment.

♣ ♣ ♣

Relliscada

Fa uns dies que pel carrer de Pelayo vàrem presenciar un cas que encare que llastimós, per les conseqüencies que podien sobrevindre és digne de comentar-lo en el nostre setmanari. Passava per lo vist una noia, que pel séu port semblava minyona, carregada amb un cistell, quan tingué la desgracia de posar el peu sobre una pell de taronja i en conseqüencia donà una tremenda relliscada que li ocasionà la corresponent caiguda. Varis fórem els que anàrem en son auxili i en menys de dos minuts ens reunírem allí una colla de gent. L'ajudem a aixecar, li preguntem si s'havía fet mal, i ens contesta negativament. La impresió de la noia fou quan mirant el cistell que duia vegé que estava suquejant, i ja tremolava de l'escàndol que se li esperava.

Tothom que anava venint preguntava: Què ha passat? què ha passat?... fins que un jove del meu costat respongué a un altre:—Res, una pobra noia que ha caigut i se li han trencat els ous.—El sous?—replicà el preguntant.—Sí, els ous, els ous—digué l'altre.—Es la primerava vegada que he sentit dir cosa igual.

—Estic disgustat perque la senyora ha tingut una noia, i esperàvem un noi.
—Oh! això rai, quan neixen la diferencia és molt petita.

Un contrari del PAPITU

L'altre dia a cân Flo, barbería de Badalona, un dels parroquians, esperant torn, se mirava els *sants* dels periòdics il·lustrats; i com que'l PAPITU, que per tot se fica, també hi era, *quan se l'hagué mirat* l'esmentat, que'm guardaré com de cr mar-me de dir-vos el nom, dirigint se al senyor Flo digué:

—També teniu aquesta porquería de periòdic? Es una vergonya lo que està passant amb aquests paperots. En la Societat mateix—centre católic—es un gros. No vos hi heu fixat? Tots els jovenets van amb aquest periòdic a la butxaca. Oh! i que hi tenen una afició boja. Creieu-me que això és indecent; la Junta se n'hauría d'ocupar més d'aquestes coses; el dia que hi hagi reunió general jo proposaré i presentaré un vot de censura perque s'acabin aquestes indecencies dins del centre.

Com que'ls altres li anaven donant pel morral, ell, entusiasmant-se més, continuà dient:

—Quan jo era jove, aquestes coses no passaven; la joventut era un model i no s'entretenía en llegir aquestes porqueríes, i aquell centre era un espill de moral. En la meva joventut, ai d'aquell que se li hagués vist un periòdic d'aquesta mena! Una vegada tres socis del centre vàrem anar una nit a Barcelona a una casota d'aquelles, i vàrem pecar contra'l sisè manament, cosa prohibida pel reglament del centre; se'n va enterar la Junta, i no sabeu lo que'ns va passar? Als altres dos, perque ja'ls hi tenían el dit a l'ull, els varen dar de baixa de la Societat, i com que jo era soci fundador i tenía molt bona conducta dins del centre, me clavaren tres mesos de purgacions.

Anuncis

En el carrer del Rosal es llegeix en una droguería un gros ròtul que diu:

«La primera tortillera.»

***

Al Paralel, en el bar nomenat «Mig Vermut», hi havía dies atràs escrit en el mirall:

«La banda de Veteranos ejecutará hoy el siguiente

PROGRAMA

Plato del día

Huevos a la Turca.»

***

Un bon tronc d'anuncis, insertats a *La Vanguardia*, 22 d'agost:

«Señorita que quiera enseñar de corte con sistema propio, se vende una muy fácil. R.: Plaza Nueva, 8, 2.º»

—

«Traspaso bonito. San Gervasio, buen local para todo. Tallers, 25, 1.º»

♣ ♣ ♣

Acerts vaguístics

Com sigui que sempre hi ha qui s'aprofita de les ocasions, l'altre dia vaig sentir aquesta conversa, que per lo natural i poc maliciosa va fer esclafir de riure a tots els reunits que s'hi trobaven. Heu's aquí la conversa:

—Mai dirías per què varen aguantar tant el punt les dònes en la vaga actual?

Després de fer rumiar moltíssim, tots varen haver de donar-se.

—Doncs molt senzillament: perque s'escau en l'any 13.

ENDEVINALLES

Sóc rodoneta, amb arrugues
i tinc la pell com un tel;
a sobre hi tinc ben posat
un bon grapadet de pel.

(*La solució al número vinent.*)

Solució al número passat:

EL BOTÓ I EL TRAU

CORRESPONDENCIA

Josep Arias: Vostè té un nom molt caio. Mirarem de que quedi tal com és.—*K. K. V. E. T.:* Sería un insult a les institucions.—*E. Planas Mona:* Vostè se sab presentar molt bé. Es molt enraonada, molt amable i molt modesta, i es coneix que li agrada el nostre gènero. Li quedo molt agrait, perque escriu amb gracia, encare que el no tenir pràctica fa que el séu istil sigui confós i no s'entengui bé. Vagi-s'hi practicant i envíi, que de condicions no n'hi falten.—*Favota:* Sortirà.—*Serapiu:* Entregat l'original a les caixes, vaig rebre la seva endevinalla en la que hi ha la solució que no hi havía en la primera i que jo amb tanta raó li demanava. Allò altre, no pot ser perque sería donar la llengua en públic.—*Pitus:* Aquesta setmana tot s'aprofita.—*D. E. Micalet:* Diu que vostè no recorda que s'hagi publicat al PAPITU lo que vostè ens va enviar. A mi'm passa molt sovint lo mateix. Serveixo al públic coses que s'han publicat tres o quatre vegades. Però's veu que vostè encare ho faría més fort que jo. Lo d'aquesta setmana, ho guardarem per a publicar-ho.—*Amornas:* El que'ns envía la present setmana és poc nou.—*Max Linder:* Reneu, quina lletra que té vostè, jove! Si l'entenc que'm pengin.—*Un K li surt:* Li farem sortir un xisto.

L'ex aprenent del cap pelat: Serà publicat.—*Petronio:* Estàn bé, però, carambes, no són gens nous.—*Nap i Col:* Són dues endevinalles de primera. Les publicarem quan més aviat millor.—*Tota Tota:* Són molt bonics, però l'índole de l'assumpte els fa impublicables. El més llarg ja l'hem rebut moltes mils vegades perque l'argument és molt conegut. Si vol veure al nostre amic i company senyor C., el trobarà cada vetlla a l'Alcàzar.—*Un s. barceloní:* En parlarem a l'encarregat de la secció sportiva.—*Noi de Viure:* De la primera en treiem un xisto i de la segona no'n treiem res perque és massa verda encare.—*José Tonès:* Ens alegrem molt de saber aquesta nova de Mollet. Mollet, ens és un poble molt simpàtic i ens sab molt greu que passin aquestes coses. L'índole del nostre periòdic no permet que'ns hi fiquem, però cregui que n'hi ha per a llogar-hi cadires. Records als dos cafeters.—*Fil Roto:* No hi ha manera de publicar-ho.—*Fil d'Escocia:* Els nostres llegidors estàn tips de fils i les nostres llegidores el fan servir per a cusir.—*Luigi Espadarte:* Està bé, molt bé. El publicarem. Com tots els articles que's reben i són acceptats, esperarà el torn.—*Petrolio Chico:* Després de llegir el séu espatarrant treballet, li he de dir, sentin-t'ho tant com vostè, que no's pot publicar perque l'assumpte inclou faltes a la moral i escarni a la religió. Envíi altres treballs.

J. M. M.: La lletra no s'entén.—*Llum 2:* El que'ns envía aquesta setmana no és tan bò. Es gastat i rebuscat. Lo que'm pregunta en la seva carta no sé pas com contestar-li.—*Roma Guera:* Aprofitem els ulls de poll, que posem en cartera. Li agrairem molt que'ns envíi notes papitesques de Perpinyà, perque an aquesta hermosa ciutat catalana de l'altre banda dels Pirineus, el PAPITU hi fa de les seves i convé dar al públic per la banda.—*Flo:* Una *Flo* no fa istiu però aprofitem els xistos.—*Xexa:* Al número passat se li va respondre.—*Quindama Vidrieres:* Será publicat.—*1 noi de 100:* No sé si sab que les existencies que la casa té en cartera, van sortint per torn rigurós. Lo que li vàrem dir: será publicat, ho será; are, lo que ens envía aquesta setmana ja li asseguro jo que no; i cregui que jo ho puc saber.—*Un noi de Sans:* Ho publiquem.—*J. Robespierre:* Està bé, però no és nou. La botifarra i els ous han sortit més al PAPITU que al mateix Molins de Rei, poble que'ns és molt simpàtic perque s'hi llegeix molt el PAPITU i perque vostè hi viu. Dongui expressions a l'alcalde i al barber que hi ha a la carretera, venint d'amunt a mà esquerra. El primer que's trova. Fa anys que m'hi vaig fer afeitar.—*Quimet Xera 45:* No és nou.—*Truh:* Carat que'l toc! Es un qüento de primera per ser explicat al magatzem, però al PAPITU, què és cas!—*P. Martí:* No podrà ser. Són treballs de gent de la casa.—*Rafel Lategrossa:* Es també gastat.—*Ignaci Bordas:* L'hem rebut moltes vegades aquest qüentet, que és bonic de debó, però que no té l'assumpte publicable.

Una que li agradaría molt la llet, però a glops: A glops és com la prenen totes les noies. Lo que'ns envía és molt bonic, però en una forma molt semblant s'ha publicat al PAPITU varies vegades.—*Krospis:* Li diem lo mateix quehem dit a la senyoreta precedent.—*Un tranquil que'ls té grossos (els ulls):* Sería passat. Lo altre és molt usat.—*Total Gens i C.ª:* Ja ho vàrem publicar.—*Colla del Llanto, Iris Park:* Ens en alegrem molt.—*Pitus:* Surt.—*Toribio:* Potser la publicarem.—*Met Roda:* Es un jòc de paraules molt gastat.—*Tremp A. Fort:* No tenen novetat.—*J. R.:* Vostè pot escriure bé, però li falta aquella pràctica.—*Glopet de Llet i C.ª:* Que no se'n recorda que'n vàrem publicar un de molt semblant? També provenía de Figueres, que segons se veu és el país de la figa.—*El Negret meu:* Poca cosa en podrem aprofitar.—*Penalti.* Publiquem l'advertencia pel gracios comentari.—*J. M. L'Escala:* No hi ha novetat.—*Dos punyeteres:* Ambdues coses s'han publicat al PAPITU.—*Serufnay 1:* Quines coses passen!—*Malo Aras:* El número 1. Lo de competidor dels del Iris Park no li posem per ser imparcials.—*Aras:* No sé si hi haurà sigut a temps.—*R. Valls:* Té massa fortalesa allò del pare i la filla.—*Un federal:* En farem rajar un xisto.

Fil Roto: Aquells darreres no són gaire nous.—*L. Ting Peluda:* Es massa gastat.—*F. B. Fret:* El primer és massa prudent i el segón ja ha sortit en una forma semblant. Ambdós estàn ben escrits, lo que li adverteixo perque n'envii d'altres.—*Put Illagdaarbo:* Està molt bé.—*Dimoni Petit:* La primera part de l'article, com aquell: la segona part sí que fa riure, però si la publiquéssim el gros públic no hi veuría la broma.—*Un Rosquirito assegurat d'Estudis:* Vostè té una lletra i un estil que amb prou feines s'entén. Si sab alguna coseta de Vallfogona de Riucorb, escriguin-se-la i li agrairem sense ànimò d'ofendre a ningú.—*Cullo Narices:* Està molt bé, però l'assumpte és denunciable perque hi ha alguns conceptes que no admeten doble sentit.—*Oscar Doatots:* Vostè no'n faría res i nosaltres en farem rajar un altre xisto.—*L. Ting Tendre i Sucosa:* Avui no ha sigut dia d'aprofitar coses. Tot per una raó o altre, és impublicable. Què hi farem. Va a dies.—*Faba Tendra:* Quina llàstima! Va entrar quan el número ja havía entrat en màquina. Se li ha escapat el tren.—*Llet:* Mirarem de publicar-ho.—*Costa Petit Bibliotecari:* Publicarem l'epigrama.—*Tres cops de guardiola etz.:* Quin seudònim més llarc usa vostè. L'hem de deixar a mig camí.—*Un i una que fan lo que etz.:* Quina casualitat. Sembla que s'ho hagin dit amb el senyor precedent. Després de la carta d'ell llegeixo la de vostès i veig que'l seudònim encare és més llarg. Aprofito una semblança. Els hi recomano cordura en el seudònim.

Marsalet: Carambes senyor Marsalet, no tenía el gust de coneixe'l, però vostè fa anar la mala setmana com si l'hagués tinguda alguna vegada.—*Pedro Faure.* Ho posarem aquí mateix allò de que al carrer de Xuclà necessiten una *bitllaire*, perque fa riure molt.—*Pastanaga:* Aprofitem els dels dos nens que són colossals. Els altres són més gastats.—*Excelentíssim Vit de Bou:* Aprofitem el de l'adroguer.—*Vor. A. B.:* Aprofitem alguna coseta.—*Domingo Grau:* Si li vàrem dir que miraríem de publicar-los, cregui que ho mirarem. Además, ho publiquem tot per ordre rigurós d'antiguitat, exceptuant lo perentori i actual.—*Piri Quetipa:* Faci el favor de dir a la Comissió que escrigui més clar perque la seva lletra no s'entén.—*J. O. D. T.:* Me sembla que no podrà ser.—*Tap i Oca:* Aprofitem un xisto i l'epigrama.—*S. Maka Ghunt:* Ja's va publicar fa algun temps.

CONCURS DE DIBUIXOS I XISTOS

Roni, Tino.

Imp. J. Horta.-Barcelona

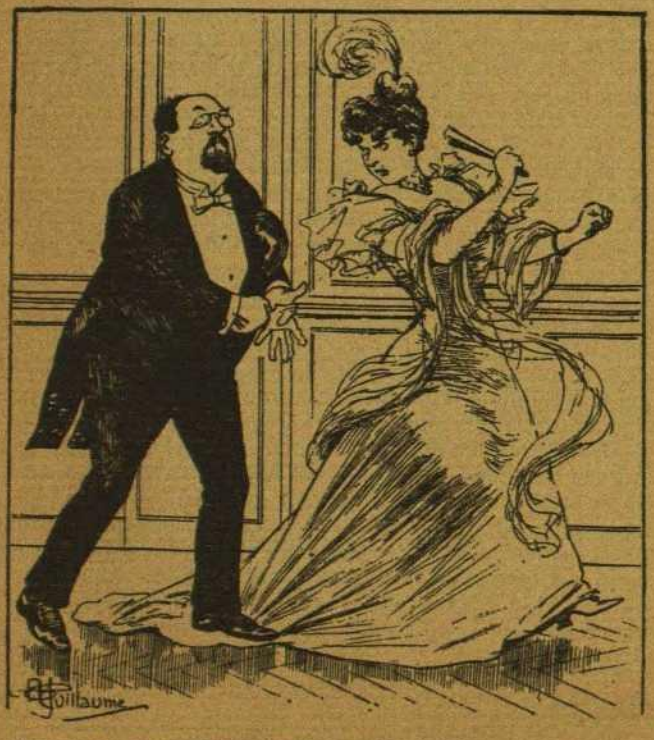
L'HUMOR ESTRANGER

—Amb la teva gelosia ja m'has fet perdre dos clients.

—Sí, sí, rieu-se'n; veiam si en trovareu gaires de mamàs com jo

Imbècil! No pots seguir a una senyora sense trepitjarla.

—Ja ho veus, mamà, lo que és la vida: passar l'esponja per una pila de coses.

DR. SERRALLACH

Especialista en les malalties dels ronyons i de les vies urinàries
Pelayo, 40—De 12 a 2 i de 6 a 9. - Festius de 10 a 12

Consulta econòmica: De 7 a 9.—Jovellanos, 9

Per a montar amb comoditat y sense fadiga compreu bicicleta

SANROMA

Balmes, 62 - Telefon, 1445
BARCELONA

LADILLAS (Cabras)

exterminades en un minut amb

L'INSECTICIDA PARADELL

UNA pesseta frasc : Per correu 1'50 ptes.

LES INJECCIONS I LAVATGES

en els fluxos recents, generalment ademés d'allargar la curació solen produir complicacions. El sàndalo i l'arheol esmortueixen al principi la malaltia, però tenen l'inconvenient de que en general no l'acaben, puix deixant de pendre'ls surt altra vegada el mal, lo que fa que novament se torni a pendre'ls matexos arheol i sàndalo i s'esmortueix altra volta; se deixen de pendre i ve altra vegada i sempre aixis, no conseguint altra cosa que fatigar els ronyons, produint dolors mol forts.

Amb les antigues especialitats Paradell res d'això succeeix, i en pocs dies i sense perill s'arriba a una absoluta curació, sense ulteriors conseqüencies, gastant relativament poc, lo que està provat fins l'evidencia per vintisis anys d'èxit.

Farmacia Paradell - Asalto, 28 (Carrer Nou)

DR. CAMPS

VIES URINARIES
Aplicació intravenosa del 606

TRACTAMENT ESPECIAL DE LA BLENORRAGIA

Consulta particular: Ronda Universitat, 14, pral. 1.ª - De 3 a 5. Consulta econòmica: Fusteria 2 i 4, 1.er-De 12 a 1 i de 7 a 9

IMPOTENTES

CONSULTEN VOS. Á SU MÉDICO SOBRE LA EFICACIA Y EL CARACTER INOFENSIVO DE LAS

TABLETAS DE

ANDROSTHENINA

(Yohimbina Spiegel)

RECOMENDADAS POR TODAS LAS EMINENCIAS MÉDICAS

DE VENTA EN TODAS LAS FARMACIAS

Fabricado por la CHEMISCHE FABRIK GUESTROW-Guestrow (Alemania)

Centre de venda al per major de periòdics
= i setmanals i tota classe de llibres =

Corresponsal directe

Elisabets, 17, tenda. - BARCELONA

Miquel Guerrero

IRIS-PARK

Carrer de Valencia

(entre els de Aribau i Muntaner)

Colossal, extraordinari, esplèndit i luxós

Ball Continuu

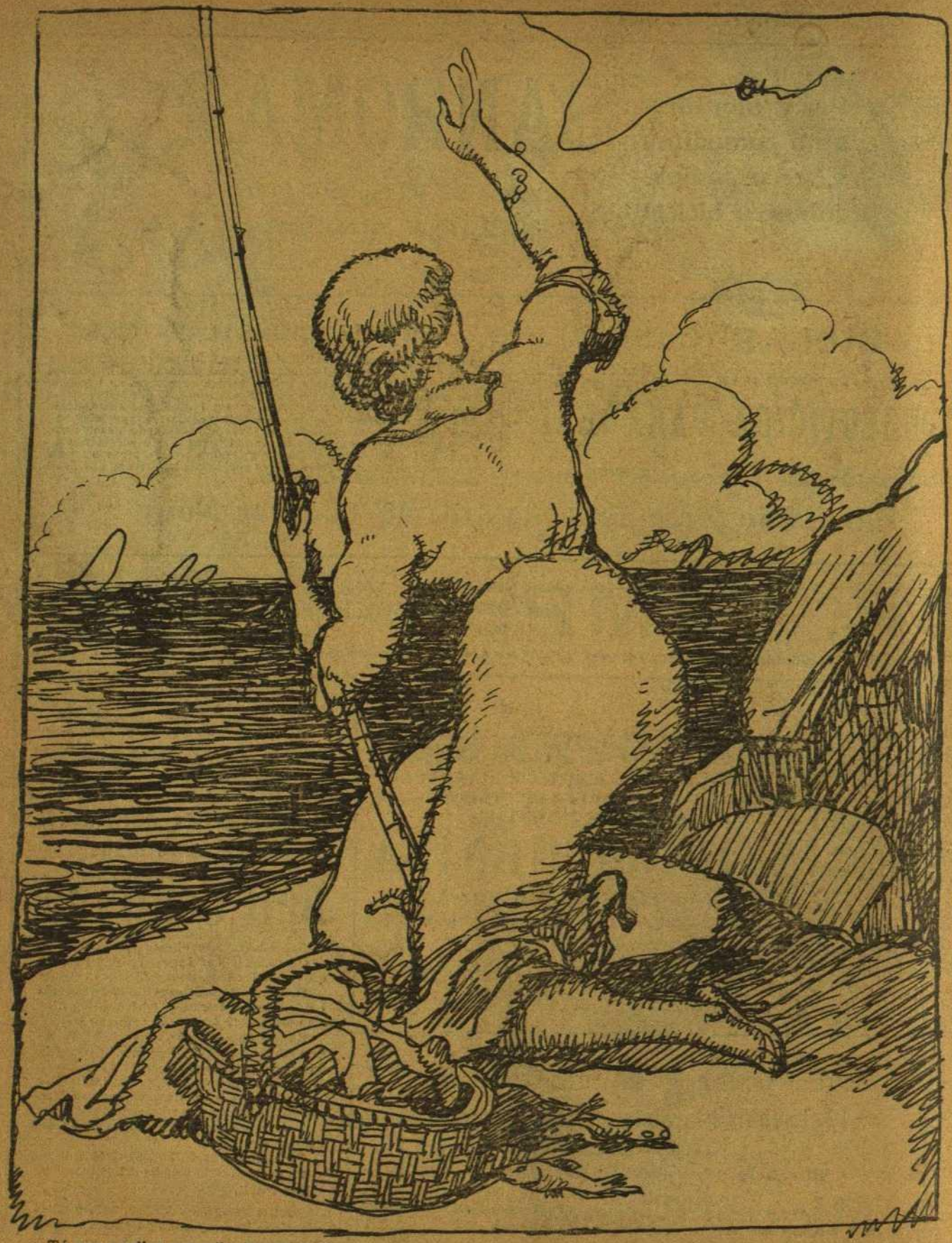
en honor del renomenat organitzador de balls de fama mundial don **Josep Tolosa i Roca**, que tindrà lloc en aquesta magnifica i espaiosa pista, convenientment adornada, alfombrada i il·luminada elèctricament el dissabte 6 de septembre de 1913, a les dèu i mitja de la nit.

El programa correrá a càrrec de les dos reputades bandes de **La Paloma** i **Bohemia Modernista**, d'aquesta ciutat, que tan acertadament dirigeixen don Just Ballarda i don Narcís Iglesias, respectivament, que amenitzaràn els ballables més moderns d'actualitat.

Les senyores i senyoretes seràn obsequiades amb valiosos regals.

Per a Títuls de caballer, Invitacións de senyora i Palcos, en la taquilla del patinatge de l'**Iris Park**.

Preus: Títol de caballer, amb dos invitacions de senyora: 2 pessetes. Palcos 6 pessetes.

– Té, una sardina que m'ha trencat el fil.